

ISSN: 2672-9962 (online)

วัตถุประสงค์

เพื่อตีพิมพ์และเผยแพร่บทความวิจัย บทความวิชาการและบทความทวิสารณหนังสือที่เป็นภาษาไทยและมีข้อค้นพบข้อเสนอแนะที่เป็นนวัตกรรม รวมถึงความคิดริเริ่มที่มีผลกระทบต่อชุมชน สังคม และประเทศชาติในวงกว้าง อีกทั้งยังมุ่งหมายที่จะเป็นเวทีในการนำเสนอผลงานทางวิชาการเพื่อแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ทางสังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์และสาขาต่าง ๆ และสนับสนุนการศึกษา การสอน โดยเน้นสาขาวิชาพระพุทธศาสนา การบริหารการศึกษา รัฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ การจัดการชุมชน รวมถึงสหวิทยาการอื่น ๆ

กำหนดการเผยแพร่ ปีละ 6 ฉบับ ฉบับที่ 1 มกราคม-กุมภาพันธ์ ฉบับที่ 2 มีนาคม-เมษายน ฉบับที่ 3 พฤษภาคม-มิถุนายน ฉบับที่ 4 กรกฎาคม-สิงหาคม ฉบับที่ 5 กันยายน-ตุลาคม และฉบับที่ 6 พฤศจิกายน-ธันวาคม

คณะกรรมการที่ปรึกษาวารสารวิจัยวิชาการ

พระพรหมบัณฑิต, ศาสตราจารย์ ดร.

พระพรหมวัชรธีรอาจารย์, ศาสตราจารย์ ดร.

พระปัญญาวัชรบัณฑิต, รองศาสตราจารย์ ดร.

ศาสตราจารย์ (พิเศษ) ดร.กาญจนา เจริญชัย

รองศาสตราจารย์ ดร.สุพล สุยะพรหม

รองศาสตราจารย์ ดร.โกนิฐ์ ศรีทอง

บรรณาธิการ

รองศาสตราจารย์ ดร.อัศรเดช พรหมกลัป

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

กองบรรณาธิการ**มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย**

พระศรีสมโพธิ, ดร.

รองศาสตราจารย์ สยาม คำปรีดา

ดร.ภาราดร แก้วบุตรดี

หน่วยงานภายนอก

ศาสตราจารย์ ดร.วัชระ งามจิตรเจริญ

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

พระเมธาวิเชียร, รองศาสตราจารย์ ดร.

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

รองศาสตราจารย์ ดร.ชนินทร์ วสันต์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

รองศาสตราจารย์ ดร.พิมลพรรณ เพชรสมบัติ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

รองศาสตราจารย์ ดร.ธัญชัย บุญหนัก

มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สัญญา เคนาภูมิ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เบญจมาศ สุขสถิตย์

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุษกร วัฒนบุตร

มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมปอง สุวรรณภูมิ

มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วันชัย สุขตาม

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิมลมาศ ปฐมวนิชกุล

นักวิชาการอิสระ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประเวศน์ มหารัตน์

นักวิชาการอิสระ

สกูล

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รัตติยา เหนืออำนาจ

มหาวิทยาลัยนครพนม

ดร.จรรยาศักดิ์ สุนทรเดชา

บริษัท เอเซีย คอนเน็คท์ คอร์ปอเรชั่น จำกัด

ฝ่ายจัดการวารสาร

ดร.ติเรก ดั่งลอย

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

นางสาวสุนิสา แก้วนัม

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

นางสาวอรอุมา ช่อนกลิ่น

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

สำนักงาน

หลักสูตรบัณฑิตศึกษา วิทยาเขตนครสวรรค์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
เลขที่ 999 หมู่ 6 ตำบลนครสวรรค์ออก อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์ 60000 โทรศัพท์ 062-3434768
E-mail: journal.jra@gmail.com
<https://so06.tci-thaijo.org/index.php/jra/index>

คณะกรรมการกลั่นกรองบทความวารสารวิจัยวิชาการ (Peer Review)

ผู้ทรงคุณวุฒิภายใน

1. พระราชรัตน์เวที, ผศ.ดร.	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
2. พระสุธีรัตนบัณฑิต, รศ.ดร.	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
3. พระศรีสมโพธิ, ดร.	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
4. พระครูนิวาสิตขันธ์, ผศ.ดร.	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
5. พระเมธีวชิรบัณฑิต, ศ.ดร.	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
6. พระปัญญาวัชรบัณฑิต, รศ.ดร.	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
7. พระครูสังฆรักษ์จักรกฤษ ฐิริปัญญา, ผศ.ดร.	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
8. พระครูสุธีธรรมบัณฑิต, ดร.	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
9. ศ.ดร.บุญทัน ดอกไธสง	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
10. ศ.ดร.จันทน์ อดิวัฒน์สิทธิ์	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
11. รศ.ดร.สุรพล สุธะพรหม	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
12. รศ.ดร.ประเทือง ภูมิภัทราคม	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
13. รศ.ดร.โกนิษฐ์ ศรีทอง	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
14. รศ.ดร.พิสมัย רבชนะชัย พูลสุข	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
15. รศ.ดร.เกียรติศักดิ์ สุขเหลือง	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
16. รศ.ดร.สมาน งามสนิท	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
17. รศ.ดร.ธงชัย สิงอุดม	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
18. รศ.ดร.วรกฤต เกื่อนช้าง	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
19. รศ.ดร.วัชรินทร์ ชาญศิลป์	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
20. รศ.ดร.ภัทรพล ใจเย็น	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
21. รศ.ดร.ณัฏฐ์ ศรีดี	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
22. รศ.ดร.ปัญญา คล้ายเดช	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
23. รศ.ดร.ธานี เกสทอง	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
25. ผศ.ดร.สมคิด พุ่มทุเรียน	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
26. ผศ.ดร.ศิริโรจน์ นามเสนา	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
27. ผศ.ดร.อานนท์ เมธีวรณัฏฐ์	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
28. ผศ.ดร.ผดุง วรรณทอง	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
29. ผศ.ดร.ชนทอง วัฒนประดิษฐ์	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
30. ผศ.ศศิกิจจ์ อัจฉัย	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
31. ผศ.ดร.สมบัติ นามบุรี	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
32. ผศ.ดร.อุทัย สติมัน	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
33. ดร.ภารดากร แก้วบุตรดี	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

1. พระเมธาวิเชียรสร, รศ.ดร. มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
2. ศ.ดร.วัชร งามจิตรเจริญ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
3. ศ. (พิเศษ) ดร.กาญจนา เจริญศรี ผู้ทรงคุณวุฒิสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ
4. รศ.ดร.กุหลาบ รัตนสังธรรม มหาวิทยาลัยบูรพา
5. รศ.ดร.สุวิญ รักษ์ชัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
6. รศ.ดร.สุชาติ แสงทอง มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
7. รศ.ดร.เนติรัฐ วีระนาคินทร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
8. รศ.ดร.อุทัยวรรณ ภูเทษ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
9. รศ.ดร.ธัญชัย บุญหนัก มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย
10. รศ.ดร.ชนินทร์ วสันนท์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
11. รศ.ดร.ช่วงโชติ พันธุเวช นักวิชาการอิสระ
12. รศ.ดร.พญ์สรศักดิ์ สุทธิไชยเมธี มหาวิทยาลัยพิษณุโลก
13. รศ.ดร.สุริยพงศ์ โพธิ์ทองสุนันท์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ
14. รศ.ดร.ศศิธร วชิรปัญญาพงศ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
15. รศ.ดร.พิมลพรรณ เพชรสมบัติ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
16. รศ.ดร.โชติ บดีรัฐ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
17. รศ.ดร.รัตนะ ปัญญาภา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
18. รศ.ดร.พรณอร วันทอง มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
19. รศ.ดร.วุฒินันท์ กันทะเตียน มหาวิทยาลัยมหิดล
20. รศ.ดร.ธัญชัย บุญหนัก มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย
21. รศ.ดร.สาธิต ทรัพย์รุ่งทอง มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
21. ผศ. ว่าที่ร้อยตรี ดร.โสภณ ลาวรรณ มหาวิทยาลัยนเรศวร
22. ผศ.ดร.ยุวดี วิทย์พันธ์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
23. ผศ.ดร.นันทนา อุ่นเจริญ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
24. ผศ.ดร.สัญญา เคนาภูมิ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
25. ผศ.ดร.บุษกร วัฒนบุตร มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ
26. ผศ.ดร.สมปอง สุวรรณภามา มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ
27. ผศ.ดร.วิมลมาศ ปทุมวนิชกุล นักวิชาการอิสระ
28. ผศ.ดร.ภูริวัฒน์ คัมภีร์ภาพพัฒน์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
29. ผศ.ดร.กิตติพงษ์ โสภณธรรมภาณ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
30. ผศ.ดร.ศิริวรรณ กมลสุขสถิตย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
31. ผศ.ดร.ธีรพจน์ แนบเนียน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
32. ผศ.ดร.วันชัย สุขตาม มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์
33. ผศ.ดร.ประภัศร วรณสถิตย์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้
34. ผศ.ดร.เบญจมาศ สุขสถิตย์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
35. ผศ.ดร.กฤษณะ ดาราเรือง มหาวิทยาลัยเจ้าพระยา
36. ผศ.ดร.วงธรรม สรณะ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
37. ผศ.ดร.จันทร์ศม ภูติอริยวัฒน์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
38. ผศ.ดร.เสกเอก ดร.เศรษฐวิทย์ พรหมสิทธิ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
39. ผศ.ดร.มยุรี รัตนเสริมพงศ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
40. ผศ.ดร.ประเวศน์ มหารัตนสกุล นักวิชาการอิสระ
41. ผศ.ดร.ปาริชาติ สายจันดี มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

42. ผศ.ดร.ธีรวัฒน์ แสนคำ	มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
43. ผศ.ดร.ประทีป พิษทองกลาง	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
44. ผศ.ดร.อรอนงค์ สรรเสริญ	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
45. ผศ.ดร.รัตติยา เหนืออำนาจ	มหาวิทยาลัยนครพนม
46. ดร.อัคนันท์ อริยศรีพงษ์	นักวิชาการอิสระ
47. ดร.จินตนาภา ไสภณ	ผู้ทรงคุณวุฒิสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ
45. ดร.ชนิกา แสงทองดี	นักวิชาการอิสระ
46. ดร.พิสิษฐ์ จอมบุญเรือง	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
47. ดร.จรรยาศักดิ์ สุนทรเดชา	บริษัท เอเซีย คอนเน็คท์ คอร์ปอเรชั่น จำกัด
48. ดร.สมนึก หงษ์ยิ้ม	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดอุทัยธานี
49. ดร.วรพล ชินเพชร	สำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา
50. พันเอก ดร.สาธิต ทิพย์มณี	กรมแพทยทหารบก
51. ดร.ปัญญณิสาธ องค์ปรัชญากุล	มหาวิทยาลัยเกริก
52. ดร.วิไลวรรณ เทียนประนมกร	โรงเรียนแย้มจากัดวิชาสุรณ
53. ดร.พิเชษฐ์ วันทอง	รองเลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
54. ดร.สุรัช พุดชู	มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
55. ดร.จาดรงค์ สุทวัน	มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี
55. พระมหาจักรพล อาจารย์สุโก, ดร.	มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
56. นางสาวโอปอล์ รังสิมันตุชาติ	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
54. นายปัญญา พรหมบุตร	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครสวรรค์
55. นายสรารัฐ แสงอรุณ	บริษัท กรุงศรี นิเมเบิล จำกัด
56. อาจารย์รดา อนุตตรังกูร	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
57. อาจารย์นันทยา สัตยวาที	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
58. อาจารย์ธีรพงศ์ พรหมวิชัย	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาต่างประเทศ

- ศาสตราจารย์ (พิเศษ) ดร.กาญจนา เกรียงศรี
- รศ.ดร.สุรีย์พงศ์ โพธิ์ทองสุนันท์
- รศ.ดร.สมาน งามสนิท
- รศ. สยาม คำปรีดา
- ผศ.ดร.สุดาภาญจน์ ปัทมดิเลก

ผู้ทรงคุณวุฒิสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ
มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยนเรศวร

บทบรรณาธิการ

วารสารวิจัยวิชาการ วิทยาเขตนครสวรรค์ มหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย โดยผู้พิมพ์จะนำเสนอบทความให้คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ (Peer Review) พิจารณาก่อนการตีพิมพ์ให้เกิดคุณภาพสูงสุด ทั้งนี้เพราะบทความวิชาการที่อยู่ในวารสารฯ นั้นต่างก็มีข้อค้นพบ ข้อเสนอแนะที่จะกลายเป็นนวัตกรรม รวมถึงอาจจะส่งผลกระทบต่อชุมชน สังคมและประเทศชาติ โดยในฉบับนี้ประกอบด้วย บทความวิจัย 20 บท และบทความวิชาการ 6 บท ซึ่งทางกองบรรณาธิการได้มีการคัดเลือกมานำเสนอเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทเชิงสถานการณ์ ดังนี้

หนึ่งนภา ภัสสรดิกลเลิศ, ไพศาล เครือแสง บทความวิจัยเรื่อง “แนวทางการป้องกันและเฝ้าระวังการต่อต้านการทุจริตในภาครัฐ โดยเครือข่ายภาคประชาสังคม จังหวัดนครสวรรค์” พบว่า 1) เครือข่ายภาคประชาสังคม ก่อตัวจากสมาชิกทั้ง 5 กลุ่ม มุ่งส่งเสริมธรรมาภิบาลและต่อต้านทุจริต จัดทำบันทึกความร่วมมือเป็นคณะทำงานศูนย์ประสานงานเครือข่ายภาคประชาสังคมในการต่อต้านการทุจริต 2) พบปัญหาความไม่สอดคล้องของรายงานกับสถานการณ์จริง ข้อจำกัดของนโยบายไม่รับของขวัญมีบทลงโทษไม่ชัดเจน ขาดความร่วมมือจากหน่วยงานที่ถูกตรวจสอบ โครงสร้างอำนาจที่ซับซ้อน ปัญหาทรัพยากรบุคคล ปัญหาการสื่อสารและประชาสัมพันธ์ 3) แนวทางการป้องกันและเฝ้าระวังการต่อต้านการทุจริตในภาครัฐ โดยเครือข่ายภาคประชาสังคม จังหวัดนครสวรรค์ (3.1) ส่งเสริมการขยายตัวของเครือข่ายภาคประชาสังคม เชิญภาครัฐและเอกชนให้มาเป็นคณะทำงานของศูนย์ประสานงานเครือข่ายภาคประชาสังคม จังหวัดนครสวรรค์ (3.2) ส่งเสริมการสื่อสารและประชาสัมพันธ์ เน้นการมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นสำคัญ (3.3) จัดทำยุทธศาสตร์การปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ บังคับใช้กฎหมายอย่างเท่าเทียม คัดกรองผู้แจ้งเบาะแส ใช้เทคโนโลยีในการติดตามตรวจสอบ (3.4) ขับเคลื่อนและกำกับนโยบายอย่างเคร่งครัด โปร่งใสตรวจสอบได้ บูรณาการความร่วมมือทุกภาคส่วน สร้างความเชื่อมั่นและเสริมสร้างวัฒนธรรมสุจริตในสังคมอย่างยั่งยืน

น้ำทิพย์ องอาจวานิชย์ บทความวิจัยเรื่อง “การพัฒนาแบบสอบวินิจัยสามระดับสำหรับนักศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 4” พบว่า 1) ผลการพัฒนาแบบสอบวินิจัยสามระดับสำหรับนักศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 4 เรื่องความสัมพันธ์และฟังก์ชัน จำนวน 40 ข้อ มีลักษณะของแบบสอบวินิจัยสามระดับในแต่ละข้อคำถาม ประกอบด้วยคำถาม 3 ส่วน คือ ระดับแรกหรือระดับเนื้อหา ระดับสองหรือระดับเหตุผล และระดับสามหรือระดับความมั่นใจ ผลการวินิจัยประกอบด้วย 8 ลักษณะ 2) ผลการพัฒนาแบบสอบวินิจัยสามระดับที่คลาดเคลื่อนในวิชาคณิตศาสตร์ พบว่า การออกแบบระบบวินิจัยสามระดับที่คลาดเคลื่อน มีขั้นตอนทั้งสิ้น 4 ขั้นตอน ดังนี้ (1) การออกแบบระบบการลงทะเบียน (2) การออกแบบลำดับของการแสดงข้อสอบ และข้อมูลย้อนกลับ (3) การออกแบบหน้าจอของระบบ (4) การออกแบบรายงานผลการทดสอบ และ 3) ผลการตรวจสอบคุณภาพระบบวินิจัยสามระดับที่คลาดเคลื่อนในวิชาคณิตศาสตร์ พบว่า ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่าระบบมีความเหมาะสม สำหรับรายการที่นักเรียนมีความพึงพอใจมากที่สุด คือ ระบบใช้งานง่ายทำงานไปข้างหน้าอย่างราบรื่น

วงเดือน จันทรเทศ, พิทยา แสงสว่าง, วาริรัตน์ แก้วอุไร, อนุชา กอนพวง บทความวิจัยเรื่อง “การพัฒนาโรงเรียนทั้งระบบเพื่อส่งเสริมทักษะสมองสำหรับเด็กในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา” พบว่า 1) สภาพการปฏิบัติงานโรงเรียนทั้งระบบเพื่อส่งเสริมทักษะสมองสำหรับเด็กในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.37$, S.D. = 0.45) 2) แนวทางการพัฒนาโรงเรียนทั้งระบบเพื่อส่งเสริมทักษะสมองสำหรับเด็กในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ประกอบด้วย 5 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 หลักการของแนวทาง ส่วนที่ 2 วัตถุประสงค์ของแนวทางการพัฒนาโรงเรียนทั้งระบบ ส่วนที่ 3 องค์ประกอบการพัฒนาโรงเรียนทั้งระบบเพื่อส่งเสริมทักษะสมองสำหรับเด็กในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ส่วนที่ 4 การวัด และประเมินผลทักษะสมองสำหรับเด็กในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ส่วนที่ 5 เงื่อนไขความสำเร็จ 3) ผลการทดลองใช้แนวการพัฒนาโรงเรียนทั้งระบบเพื่อส่งเสริมทักษะสมองสำหรับเด็กในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ด้วยการวิจัยเชิงปฏิบัติการ พบว่า นักเรียนทุกระดับชั้นมีพัฒนาการทางด้านทักษะสมองในวิจัยเชิงปฏิบัติการรอบที่ 2 สูงขึ้นกว่าวิจัยเชิงปฏิบัติการรอบที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 4) แนวทางการพัฒนาโรงเรียนทั้งระบบเพื่อส่งเสริมทักษะสมองสำหรับเด็กในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในภาพรวมมีความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมาก และมีความเป็นประโยชน์ อยู่ในระดับมากที่สุด

จิระวดี เตียประพงษ์, ณัฐปภัสร ฤทธิ์วัฒนาวณิช, กิตติ ธารอุดมโชค บทความวิจัยเรื่อง “รูปแบบการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมแบบมีส่วนร่วมของชุมชนสะพานหิน จักรวรรดิสัมพันธ์ และการพัฒนาผู้ประกอบการรายย่อย” พบว่า 1) ชุมชนสะพานหิน มีการพัฒนาในด้านต่างๆ เพื่อนำไปสู่การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและการพัฒนาผู้ประกอบการรายย่อย 2) ภายหลังอบรมเชิงปฏิบัติการ สมาชิกชุมชนและผู้ประกอบการรายย่อยสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม 3) พฤติกรรมและความพึงพอใจมีอิทธิพลต่อการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ ระดับการศึกษา อาชีพ ปัจจัยทัศนคติและแรงจูงใจ ได้แก่ สถานที่ ราคา 4) รูปแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมแบบมีส่วนร่วมของชุมชนสะพานหิน และการพัฒนาผู้ประกอบการรายย่อย ได้แก่ สำรวจตลาดทำความเข้าใจนักท่องเที่ยว วางแผนอย่างเป็นระบบ ร่วมสร้างประสบการณ์ เตรียมความพร้อมพัฒนาศักยภาพนำไปสู่การปฏิบัติ

อุทุมพร ขุนทุม, ดนิตา ดวงวิไล บทความวิจัยเรื่อง “การพัฒนาทักษะการอ่านคำเขียนคำ และการรู้เรื่องการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้รูปแบบสมองเป็นฐานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย” พบว่า 1) ทักษะการอ่านคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบสมองเป็นฐานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย นักเรียนผ่านเกณฑ์จำนวน 33 คน มีผลการประเมินคิดเป็นร้อยละ 86.84 ซึ่งผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด 2) ทักษะการเขียนคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบสมองเป็นฐานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย นักเรียนผ่านเกณฑ์จำนวน 34 คน มีผลการประเมินคิดเป็นร้อยละ 89.47 ซึ่งผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด และ 3) ความสามารถการรู้เรื่องการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้รูปแบบสมองเป็นฐานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย นักเรียนผ่านเกณฑ์จำนวน 33 คน มีผลการประเมินคิดเป็นร้อยละ 86.84 ซึ่งผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

มีณรัชฎ์ ทองช่วย, ณัฐกานต์ ประจัญบาน, ปกรณ์ ประจัญบาน บทความวิจัยเรื่อง “การพัฒนาเครื่องมือวัดและเกณฑ์การประเมินสมรรถนะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการเรียนรู้แบบออนไลน์ของครูระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน : การประยุกต์ใช้การวิเคราะห์กลุ่มแฝง” พบว่า 1) สมรรถนะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลฯ ประกอบด้วย 8 องค์ประกอบ ได้แก่ ความรู้และทักษะการใช้อินเทอร์เน็ต การกระตุ้นแรงจูงใจ การออกแบบการเรียนรู้แบบ Active Learning การสร้างสื่อและนวัตกรรม การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การใช้เทคโนโลยีเป็นแหล่งเรียนรู้ การวัดและประเมินผล และการตัดสินผลการเรียน 2) เครื่องมือวัดสมรรถนะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลฯ ที่เป็นแบบประเมินรูปรีด จำนวน 8 ข้อ ที่ผ่านตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ และโมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ($\chi^2 = 21.10$, $df = 13$, $p = 0.0709$, $CFI = 0.994$, $GFI = 0.981$, $AGFI = 0.946$, $RMR = 0.0165$) และตัวบ่งชี้มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ 0.71-0.87 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า ตัวบ่งชี้ของโมเดลการวัดมีความตรงเชิงโครงสร้าง และ 3) เกณฑ์การประเมิน

จำแนกรู้ออกเป็น 3 ระดับ คือ โดยใช้คะแนน 25.44 เป็นคะแนนจุดตัดที่แบ่งกลุ่มแฟงที่ 1 (กลุ่มต่ำ ≤ 25.44 คะแนน) และกลุ่มแฟงที่ 2 (กลุ่มปานกลาง 25.45-33.85 คะแนน) และคะแนนที่ 33.85 เป็นคะแนนจุดตัดที่แบ่งกลุ่มแฟงที่ 2 (กลุ่มปานกลาง 25.45-33.85 คะแนน) และกลุ่มแฟงที่ 3 (กลุ่มสูง ≥ 33.86 คะแนน)

ชิตชนก ศรีสวัสดิ์, อาพัทธ์ เตียวตระกูล, ภูฟ้า เสวกพันธ์, อังคณา อ่อนธานี บทความวิจัยเรื่อง “การพัฒนาหลักสูตรส่งเสริมสมรรถนะการตัดสินใจฟาสเกตบอลตามแนวคิดการสอนแบบเน้นประสบการณ์” พบว่า 1) สมรรถนะการตัดสินใจของผู้ตัดสินกีฬาฟาสเกตบอล 6 ด้านภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยรวม = 4.07 และแนวทางการพัฒนาหลักสูตร พบว่า ผู้ตัดสินจะต้องมีวิธีการฝึกส่วนบุคคล ทักษะการสื่อสาร การเป็นผู้นำและการทำงานเป็นทีม การฝึกพัฒนาสมรรถภาพทางกาย การฝึกจิตใจ การพัฒนาด้านบุคลิกภาพที่ดี ด้วยการจัดฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะผู้ตัดสินโดยการฝึกปฏิบัติผ่านประสบการณ์ 2) หลักสูตร ประกอบด้วย หลักการ จุดมุ่งหมาย โครงสร้างและเนื้อหา แนวทางการจัดกิจกรรม สื่อการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผล พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย = 4.60 และมีความสอดคล้องกันทุกองค์ประกอบ 3) ผลการทดลองใช้หลักสูตร พบว่า คะแนนความรู้หลังการพัฒนาสูงกว่าก่อนพัฒนาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 4) ผลการประเมินความพึงพอใจภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย = 4.61

รังสิวุฒิ พุ่มเกิด, วินัย ทองมัน, วรฤต เกื่อนช้าง บทความวิจัยเรื่อง “รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครสวรรค์ ตามหลักกัลยาณมิตรธรรม 7” พบว่า 1) ผลการศึกษาศาภาพการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษามัศึกษานครสวรรค์ ด้านการรู้จักเป็นรายบุคคล พบปัญหาสูงสุด ได้แก่ การให้ความสำคัญกับงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างจริงจัง ด้านการคัดกรอง พบปัญหาสูงสุด ได้แก่ ครูผู้รับผิดชอบเข้าใจงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างแท้จริง ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน พบปัญหาสูงสุด ได้แก่ โรงเรียนสนับสนุนงบประมาณเพื่อไปใช้ในการจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนานักเรียนได้อย่างคุ้มค่า ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา พบปัญหาสูงสุด ได้แก่ ครูมีความรู้ความเข้าใจและความพร้อม ในการให้คำปรึกษาเบื้องต้นแก่นักเรียนอย่างแท้จริงและด้านการส่งต่อนักเรียน พบปัญหาสูงสุด ได้แก่ ผู้ปกครองมีความเข้าใจเมื่อมีการส่งต่อนักเรียนในความปกครองของตน 2) การสร้างรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในเขตพื้นที่ การศึกษามัศึกษานครสวรรค์ตามหลักกัลยาณมิตรธรรม 7 ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ขั้นที่ 2 การคัดกรองนักเรียน ขั้นที่ 3 การส่งเสริมพัฒนานักเรียน ขั้นที่ 4 การป้องกันและแก้ไขปัญหา และขั้นที่ 5 การส่งต่อ และ 3) การประเมินรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยรวมรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา

มัธยมศึกษาจนจบสวรสค์ ตามหลักกัลยาณมิตรธรรม 7 มีความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นประโยชน์ และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด

จิตติมา โรจน์วัชรากิบาล, พิลิฐ เมธภัทร, ไพโรจน์ สติธยากร บทความวิจัยเรื่อง “การพัฒนารูปแบบการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมวิชาชีพพระยะสันแบบผสมผสานตามมาตรฐานอาชีพ” พบว่า 1) สภาพปัญหาและความต้องการในภาพรวม พบว่า ผลการจัดอันดับความต้องการจำเป็นทุกหัวข้อมีความสำคัญสามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนารูปแบบ 2) ผลการพัฒนาและประเมินความเหมาะสม พบว่า รูปแบบการพัฒนาหลักสูตร ประกอบด้วย คือ หาความต้องการจำเป็น ออกแบบหลักสูตร นำไปใช้จริง การประเมินผล และติดตามผล ส่วนการประเมินความเหมาะสมในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด 3) ผลการทดลองใช้รูปแบบอยู่ในระดับมากที่สุด คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ภาคทฤษฎีร้อยละ 82.87/84.71 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 และภาคปฏิบัติร้อยละ 75.10 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 75 และ 4) การติดตามและประเมินผลการทดลองใช้รูปแบบฯ พบว่า 1) หลักสูตรฝึกอบรมวิชาชีพพระยะสัน สาขาขนมอบ มีหัวข้อการฝึกอบรม 9 หัวข้อ 30 ชั่วโมง ผลการประเมินความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด 2) คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์การฝึกอบรมภาคทฤษฎี ร้อยละ 81.90/82.95 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 และภาคปฏิบัติร้อยละ 84.95 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 75 3) ผลการประเมินผลหลังการฝึกอบรม ในภาพรวมมีระดับความพึงพอใจระดับมาก 4) ผลการทดสอบมาตรฐานฝีมือ พบว่า ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 100

อาภากร สุโพธิ์, สุธรรม ธรรมทัศนานนท์ บทความวิจัยเรื่อง “การพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะเชิงรุก สู่การพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน” พบว่า 1) ข้อมูลพื้นฐานสภาพปัจจุบันอยู่ในระดับปานกลาง สภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมากที่สุด ความต้องการจำเป็นอันดับ 1 การกำหนดสมรรถนะที่ต้องการพัฒนาผู้เรียน 2) รูปแบบประกอบด้วย หลักการและวัตถุประสงค์ วิธีดำเนินการ แนวทางการพัฒนา แนวทางการประเมิน และเงื่อนไขความสำเร็จ มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด 3) คะแนนและพฤติกรรมหลังการเข้ารับการพัฒนาก่อนการพัฒนา และ 4) รูปแบบมีความเหมาะสม ความเป็นประโยชน์ และความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

ณิชนันท์ คำนวนสินธุ์, ประจบ ขวัญมัน, สุนัน พรเวียง บทความวิจัยเรื่อง “รูปแบบการพัฒนาภาวะผู้นำทางสิ่งแวดล้อมของผู้บริหารโรงเรียนสีเขียวสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน” พบว่า 1) ภาวะผู้นำทางสิ่งแวดล้อม มี 2 องค์ประกอบหลัก คือ ภาวะผู้นำทางสิ่งแวดล้อมส่วนตน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านความเชี่ยวชาญทางสิ่งแวดล้อม ด้านอิทธิพลต่อทัศนคติทางสิ่งแวดล้อม ด้านอุดมการณ์ทางสิ่งแวดล้อม ด้านจริยธรรมทางสิ่งแวดล้อม และภาวะผู้นำทางสิ่งแวดล้อมในการบริหาร 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการปรับตัวทางสิ่งแวดล้อม ด้านการสื่อสารทางสิ่งแวดล้อม ด้านการสร้างเครือข่ายทางสิ่งแวดล้อม ด้านการพัฒนาพลเมืองเพื่อสิ่งแวดล้อม ด้านกล

ยุทธ์ทางสิ่งแวดล้อม แนวทางการพัฒนา ได้แก่ การศึกษาวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ การฝึกอบรม การทำพันธสัญญา การลงมือปฏิบัติในบริบทจริง การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และการสร้างผู้นำใหม่ สภาพปัจจุบันของภาวะผู้นำทางสิ่งแวดล้อมโดยรวมอยู่ในระดับมาก สภาพที่พึงประสงค์โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านที่มีความต้องการจำเป็นในการพัฒนามากที่สุด คือ ด้านการปรับตัวต่อทางสิ่งแวดล้อม 2) รูปแบบการพัฒนาภาวะผู้นำทางสิ่งแวดล้อม มี 7 ส่วน ได้แก่ หลักการ วัตถุประสงค์ ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิต ผลลัพธ์ และปัจจัยความสำเร็จ และ 3) การประเมินรูปแบบการพัฒนาภาวะผู้นำทางสิ่งแวดล้อมพบว่ามีความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ อยู่ในระดับมากที่สุด

วนวิสาข์ กลิ่นศรีสุข บทความวิจัยเรื่อง “การศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนสำหรับรายวิชาที่เปิดสอนโดยหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาชีวเวชศาสตร์ (หลักสูตรนานาชาติ) ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล” พบว่า ความพึงพอใจสูงสุดคือ ด้านที่ 5 การวัดและประเมินผล มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจมากที่สุดหัวข้อ นักศึกษาสามารถทำเรื่องอุทธรณ์เพื่อตรวจสอบคะแนนในรายวิชาที่ตนเองลงทะเบียนได้ ($\bar{X} = 4.58$, S.D.= 0.53) รองลงมาคือ ด้านที่ 2 อาจารย์ผู้สอน มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจมากที่สุดหัวข้อ อาจารย์ผู้สอนมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์โดยตรงในหัวข้อ/รายวิชาที่สอนเป็นอย่างดี และสามารถอธิบายเนื้อหาในหัวข้อที่สอน/รายวิชาได้อย่างถูกต้องและถ่องแท้ ($\bar{X} = 4.51$, S.D.= 0.50) และด้านที่ 1 เนื้อหาของรายวิชา มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจมากที่สุดหัวข้อ เนื้อหาของรายวิชา มีความทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์ในยุคปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ($\bar{X} = 4.48$, S.D.= 0.53) และน้อยที่สุดคือ ด้านที่ 4 ปัจจัยที่ส่งเสริมการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจมากที่สุดหัวข้อ หลักสูตรมีการใช้สื่อการเรียนการสอน เอกสาร และอุปกรณ์สำหรับจัดการเรียนการสอนได้เหมาะสมและมีความสอดคล้องในแต่ละรายวิชา และมีการใช้สื่อการเรียนการสอนได้เหมาะสมและสอดคล้องกับรายวิชา ($\bar{X} = 4.37$, S.D.= 0.57)

รัตติยา เหนืออำนาจ, ณัฐพงษ์ อิมศิริณู, นวพล ชัยชนะ, อลิสรดา คงปิ่น, ณัฐกานต์ ประจัญบาน บทความวิจัยเรื่อง “โมเดลสมการโครงสร้างของปัจจัยความสำเร็จในการพัฒนาภาษาอังกฤษสำหรับครู และบุคลากรทางการศึกษา ตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR) ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 2” 1) โมเดลสมการโครงสร้าง ประกอบด้วย ตัวแปรแฝงภายนอก คือ ปัจจัยสนับสนุน ประกอบด้วย นโยบายและการบังคับบัญชา สภาพแวดล้อม และความสัมพันธ์และความร่วมมือ ตัวแปรแฝงภายใน คือ ปัจจัยความสำเร็จ ประกอบด้วย ความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะ และตัวแปรแฝงภายใน และเป็นตัวแปรส่งผ่าน คือ ปัจจัยจงใจ ประกอบด้วย ความสำเร็จและการยอมรับ ความรับผิดชอบ และความก้าวหน้าและการพัฒนา และ 2) ตรวจสอบโมเดลสมการโครงสร้างมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พิจารณาจากค่า p-value ของ χ^2 ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p = .1325$) ค่า CFI, TLI มีค่าเข้าใกล้ 1 (CFI = .998, TLI = .996) ค่า RMSEA, SRMR มีค่าเข้าใกล้ 0 (RMSEA = .031, SRMR

= .012) ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ทั้งหมดมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ขณะที่ค่าอิทธิพลรวมที่ส่งผลกระทบต่อปัจจัยความสำเร็จ พบว่า ปัจจัยสนับสนุนมีค่าอิทธิพลรวมเท่ากับ .896 มีอิทธิพลทางตรงสูงที่สุด มีค่าขนาดอิทธิพลเท่ากับ .887 และมีค่าอิทธิพลทางอ้อม เท่ากับ .236 ขณะที่ปัจจัยจิตใจ มีค่าอิทธิพลรวมเท่ากับ .263 มีค่าขนาดอิทธิพลทางตรงเท่ากับ .263 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีความสัมพันธ์ในทิศทางบวกทุกปัจจัย

จิระศักดิ์ กรงไกรจักร, สุธากาญจน์ ปัทมดิลก บทความวิจัยเรื่อง “การใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นกระบวนการคิดร่วมกับเรื่องสั้นภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านเชิงวิพากษ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสุโขทัยวิทยาคม จังหวัดสุโขทัย” พบว่า 1) ทักษะการอ่านเชิงวิพากษ์ของนักเรียนมีการพัฒนาขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ โดยคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน (Mean = 25.97) สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน (Mean = 14.00) อย่างชัดเจน และ 2) ผลจากแบบสอบถามความพึงพอใจแสดงให้เห็นว่านักเรียนมีระดับความพึงพอใจในระดับสูง (Mean = 4.59) โดยมีความคิดเห็นเชิงบวกเกี่ยวกับเนื้อหาบทเรียน กิจกรรมที่ใช้ การสนับสนุนจากครู และการมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน นอกจากนี้ ข้อมูลเชิงคุณภาพชี้ให้เห็นว่านักเรียนให้ความสำคัญกับการวิเคราะห์หุ้มนมองที่หลากหลายที่เกิดขึ้นจากกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นกระบวนการคิด รวมทั้งมีข้อเสนอแนะว่าควรเพิ่มช่วงเวลาในการให้ข้อมูลย้อนกลับและกิจกรรมที่ส่งเสริมการทำงานร่วมกันมากขึ้น

สมศักดิ์ พันธุ์สว่าง, อัคพงศ์ สุขมาตย์, จารุวรรณ พลอยดวงรัตน์ บทความวิจัยเรื่อง “องค์ประกอบพฤติกรรมความเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์กรของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี ระยอง” พบว่า 1) ตัวแปรทั้งหมดมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันในระดับสูง โดยมีค่าความสัมพันธ์ในแต่ละองค์ประกอบดังนี้: Altruism (0.551-0.668), Sportsmanship (0.522-0.663), Civic Virtue (0.562-0.725), Conscientiousness (0.646-0.759) และ Courtesy (0.570-0.679) ซึ่งทุกค่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 2) โมเดลแสดงถึงความสอดคล้องข้อมูลเชิงประจักษ์ ทั้ง 5 องค์ประกอบ (โมเดล 2.1) โมเดลพฤติกรรมทำให้ความช่วยเหลือ: Chi-square = 28.0, p-value < 0.001, RMSEA = 0.091, SRMR = 0.022, CFI = 0.982, TLI = 0.965 2.2) โมเดลความอดทนอดกลั้น: Chi-square = 28.0, p-value < 0.001, RMSEA = 0.110, SRMR = 0.024, CFI = 0.975, TLI = 0.951 2.3) โมเดลการให้ความร่วมมือ: Chi-square = 16.9, p-value = 0.005, RMSEA = 0.080, SRMR = 0.017, CFI = 0.989, TLI = 0.978 2.4) โมเดลความสำนึกในหน้าที่: Chi-square = 15.4, p-value = 0.009, RMSEA = 0.074, SRMR = 0.014, CFI = 0.992, TLI = 0.984 และ 2.5) โมเดลการคำนึงถึงผู้อื่น: Chi-square = 23.5, p-value < 0.001, RMSEA = 0.099, SRMR = 0.020, CFI = 0.982, TLI = 0.964 ผลการวิเคราะห์ชี้ให้เห็นว่าตัวบ่งชี้มีความตรงเชิงโครงสร้างและสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์เป็นอย่างดี

กฤตสุขิน พลเสน, พระสุทธิสารเมธี, พระครูปลัดสวพัฒนวิสุทธิสารคุณ, บุญร่วม คำเมืองแสน, สันติราษฎร์ พวงมลิ บทความวิจัยเรื่อง “แนวทางการพัฒนาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต และปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาพุทธศาสนาและปรัชญา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย” พบว่า 1) สภาพปัญหา และปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนการสอนของอาจารย์ในหลักสูตรฯ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก และรายด้าน โดยด้านที่มีความคิดเห็นสูงสุด คือ ด้านทักษะทางปัญญา รองลงมา คือ ด้านความรู้ ส่วนด้านที่มีความคิดเห็นต่ำสุด คือ ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และความรับผิดชอบ และ 2) แนวทางการพัฒนาหลักสูตรฯ เป็นการจัดหลักสูตรให้ยืดหยุ่นเหมาะสมกับผู้เรียน ผสมผสาน ระบบออนไลน์ พัฒนาการคิด การทำความร่วมมือทางวิชาการ กับมหาวิทยาลัยอื่น ๆ ในประเทศ เพื่อให้เกิดความสะดวกแก่การเรียนรู้ร่วมกัน การวิจัย และพัฒนา สร้างสรรค์นวัตกรรมตอบสนองต่อยุทธศาสตร์ชาติ และการประชาสัมพันธ์หลักสูตรให้มากขึ้น โดยเน้นในเรื่องของจุดเด่นทางการศึกษาที่น่าสนใจ เพื่อให้เข้าถึงผู้ที่มีความสนใจในการเข้าศึกษาต่อ

สุภัทสร บุญรอด , ภูมิพิพัฒน์ รักพรหมงคล บทความวิจัยเรื่อง “รูปแบบการส่งเสริมการประกันคุณภาพภายในแนวใหม่ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในเขตภาคเหนือ” พบว่า 1) การศึกษาองค์ประกอบ และแนวทางได้ 10 องค์ประกอบ ประกอบด้วย การวิเคราะห์สภาพและบริบทการวางแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาทันต่อการเปลี่ยนแปลง การดำเนินการตามแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษามีความยืดหยุ่นตามสถานการณ์ การดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา การประเมินคุณภาพภายในสถานศึกษาโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล การกำกับ ติดตามการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล การตรวจสอบคุณภาพภายในสถานศึกษาโดยใช้ระบบเทคโนโลยีดิจิทัล การทบทวนคุณภาพภายในสถานศึกษาโดยใช้ระบบเทคโนโลยีดิจิทัล การร่วมรับผิดชอบ และประโยชน์ต่อส่วนรวม การศึกษาสภาพในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.47$, S.D. = 0.60) การศึกษาปัญหาพบว่า มีปัญหาน้อยมาก 2) การสร้างรูปแบบมีความถูกต้องอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.39$, S.D. = 0.68) และความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.54$, S.D. = 0.54) 3) การประเมินรูปแบบมีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.82$, S.D. = 0.38) และความเป็นประโยชน์อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.77$, S.D. = 0.42) ประกอบด้วย 8 ส่วน ได้แก่ 1) หลักการและแนวคิด 2) วัตถุประสงค์ 3) ปัจจัยนำเข้า 4) กระบวนการ 5) ผลผลิต 6) ผลลัพธ์ 7) ผลกระทบ 8) ปัจจัยที่ส่งเสริมความสำเร็จ

กนกกุล เพชรอุทัย, อับดุลเลาะ เจ๊ะหลง บทความวิจัยเรื่อง “การศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการของชุมชนต่อการพัฒนาโมเดล SIA อย่างมีส่วนร่วมในโครงการพัฒนาทางของหน่วยงานรัฐ: กรณีจังหวัดสุราษฎร์ธานี” พบว่า ปัญหาสำคัญของชุมชน 6 ประการ ได้แก่ 1) การสื่อสารและการเข้าถึงข้อมูลโครงการที่ไม่ครอบคลุม 2) การขาดการมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจ 3) ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะมลพิษทางอากาศและเสียงรบกวน 4) ปัญหาด้านการจราจรและความปลอดภัยในการเดินทาง 5) ความโปร่งใสในการดำเนินโครงการและการใช้จ่ายงบประมาณ และ 6) ผลกระทบต่อวิถีชีวิตและเศรษฐกิจชุมชน ส่วนความต้องการของชุมชนที่สำคัญ

ประกอบด้วย 1) ต้องการระบบสื่อสารที่โปร่งใสและการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจอย่างแท้จริง 2) ต้องการมาตรการลดผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมและเสียงรบกวน 3) ต้องการเส้นทางชั่วคราวที่ปลอดภัยระหว่างการก่อสร้าง 4) ต้องการความโปร่งใสในการดำเนินโครงการและระบบติดตามผลกระทบแบบเรียลไทม์ 5) ต้องการการสนับสนุนด้านอาชีพและการเข้าถึงทรัพยากรทางเศรษฐกิจ และ 6) ต้องการการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นควบคู่กับการพัฒนา ผลการวิจัยนำไปสู่การพัฒนาโมเดล "SIA-PIC-I" ซึ่งประกอบด้วย 6 องค์ประกอบหลัก ได้แก่ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่ยั่งยืน การสื่อสารและการมีส่วนร่วมของประชาชน ความรับผิดชอบและความโปร่งใส ความปลอดภัยและสุขภาพของประชาชน ความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและวัฒนธรรมของชุมชน และการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อเป็นแนวทางในการประเมินผลกระทบทางสังคมที่เน้นการมีส่วนร่วมของชุมชนและการลดผลกระทบเชิงลบอย่างยั่งยืน

ศิราภรณ์ บุตรอินทร์, ดนิตา ดวงวิไล บทความวิจัยเรื่อง “การพัฒนาความสามารถ การเขียนเชิงสร้างสรรค์และการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานร่วมกับภาพการ์ตูน” พบว่า 1) ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานร่วมกับภาพการ์ตูน คิดเป็นร้อยละ 86.49 นักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 94.59 และ 2) ความสามารถในการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานร่วมกับภาพการ์ตูน คิดเป็นร้อยละ 87.39 นักเรียนผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 97.30 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

อำนาจ เหลื่อน้อย บทความวิจัยเรื่อง “นวัตกรรมการบริหารจัดการส่งเสริมความปลอดภัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 3” พบว่า 1) สภาพปัจจุบันในการบริหารจัดการส่งเสริมความปลอดภัยในสถานศึกษาในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ จัดกิจกรรมเสริมทักษะประสบการณ์ที่เน้นการลงมือปฏิบัติที่เชื่อมโยงกับการดำเนินชีวิตประจำวัน สภาพที่พึงประสงค์ในการบริหารจัดการส่งเสริมความปลอดภัยในสถานศึกษาในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด จัดอบรมเชิงปฏิบัติการด้านความปลอดภัยของสถานศึกษา ให้แก่ ครู บุคลากรทางการศึกษา และนักเรียน 2) นวัตกรรมการบริหารจัดการส่งเสริมความปลอดภัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 3 ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ คือ 1) หลักการของนวัตกรรม 2) วัตถุประสงค์ของนวัตกรรม 3) กระบวนการบริหารของนวัตกรรม SECURED องค์ประกอบที่ 4 การประเมินนวัตกรรม

นฤมล มณีแดง, สมใจ สืบเสาะ, วรณรี ปานศิริ บทความวิชาการเรื่อง “การบริหารสถานศึกษาในพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน” พบว่าการขับเคลื่อนสถานศึกษาในพื้นที่นวัตกรรมการศึกษามีหลักการสำคัญ ได้แก่ 1) การกระจายอำนาจการบริหารจัดการ 2) การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน 3) การพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ที่ยืดหยุ่น 4) การส่งเสริมวัฒนธรรมและการวิจัยเพื่อพัฒนาการศึกษา 5) การบริหารงบประมาณและทรัพยากร และ 6) การติดตามผลการดำเนินงานเพื่อพัฒนาแผนงานอยู่เสมอโดยหลักการสำคัญนี้สามารถเป็นแนวทางที่เป็นประโยชน์ต่อสถานศึกษาในพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา เพื่อการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาในพื้นที่นวัตกรรมการศึกษาให้เกิดคุณภาพและประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาอย่างยั่งยืน

ภาวิณี ร่มรวย, สมใจ สืบเสาะ, สมชัย ลินแท้ บทความวิชาการเรื่อง “การบริหารสถานศึกษาในยุคเปลี่ยนผ่าน” พบว่า การบริหารสถานศึกษาในยุคเปลี่ยนผ่าน โดยเน้นการดำเนินงานตามพันธกิจหลักของสถานศึกษา ทั้งด้านวิชาการ งบประมาณ บริหารงานบุคคล และบริหารงานทั่วไป ซึ่งมีการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการบริหารสถานศึกษา นอกจากนี้ ผู้บริหารสถานศึกษาควรขับเคลื่อนการพัฒนาบุคลากรด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการศึกษาในอนาคต โดยมุ่งเน้นการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อให้การศึกษาในยุคเปลี่ยนผ่านมีประสิทธิภาพและตอบสนองต่อความต้องการในอนาคต อีกทั้งควรบริหารเพื่อส่งเสริม สนับสนุน การจัดการเรียนรู้ที่เกิดจากการรับรู้และร่วมมือของบุคลากรทางการศึกษาในสถานศึกษาทั้งหมด โดยสร้างความพึงพอใจในการปฏิบัติงานและส่งเสริมความร่วมมือและความรับผิดชอบระหว่างผู้บริหารสถานศึกษา ครู นักเรียน ผู้ปกครอง และผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งหมด

พิชิต สุขสี, โกสุม สายใจ, ปุณยศรี สัมพันธ์ บทความวิชาการเรื่อง “รูปแบบการบริหารโรงเรียนสาธิตในยุคการเปลี่ยนแปลงทางดิจิทัล” พบว่า การใช้กระบวนการคิดเชิงออกแบบ การเรียนรู้จากประสบการณ์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการทำงานร่วมกัน เทคนิคการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นการใช้โครงงานเป็นฐาน ยังถูกเสนอเป็นวิธีการที่มีประสิทธิภาพในการเสริมสร้างทักษะอาชีพของนักเรียนการพัฒนาสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการทดลองและนวัตกรรม การสนับสนุนจากครูและทรัพยากรที่เหมาะสม รวมถึงการสร้างความร่วมมือระหว่างสถาบันการศึกษาและภาคอุตสาหกรรม จะช่วยแก้ไขอุปสรรคต่าง ๆ ในการเสริมสร้างทักษะอาชีพ เพื่อสร้างนักเรียนที่มีความสามารถและพร้อมเผชิญกับความท้าทายในศตวรรษที่ 21 การศึกษานี้มีเป้าหมายในการพัฒนานโยบายการศึกษาให้มีความสอดคล้องกับความต้องการทักษะในอนาคตและช่วยสร้างความยั่งยืนในการพัฒนาประเทศ

ธาริณี ธารทอง, วีระวัฒน์ พัฒนกุลชัย, ทนง ทองภูเบศร์ บทความวิชาการเรื่อง “การพัฒนาทักษะทางอารมณ์และสังคมของนักเรียนประถมศึกษายุคดิจิทัล” ผลการศึกษา พบว่า แนวทางการพัฒนาทักษะทางอารมณ์และสังคมของนักเรียนประถมศึกษายุคดิจิทัลมี 5 แนวทางสำคัญ ได้แก่ 1) การบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อเสริมสร้างทักษะทางปัญญาและสังคมอารมณ์ โดยใช้กระบวนการเรียนรู้ผ่านสื่อดิจิทัลที่เน้นการคิดวิเคราะห์ แก้ปัญหา ทดลอง และสร้างสรรค์ ซึ่งนำไปสู่การเรียนรู้เชิงรุก 2) การเรียนรู้ทางสังคมและอารมณ์ในบริบทดิจิทัลที่ช่วยพัฒนาความสามารถในการจัดการอารมณ์ การเห็นอกเห็นใจ การสร้างความสัมพันธ์ การทำงานร่วมกัน และการตัดสินใจอย่างมีความรับผิดชอบ 3) การส่งเสริมการเรียนรู้แบบร่วมมือและปฏิสัมพันธ์ทางสังคมผ่านช่องทางออนไลน์ เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสาร การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การสร้างสัมพันธภาพ และความมั่นใจในตนเอง 4) การบูรณาการทักษะทางสังคมและอารมณ์ในการใช้เทคโนโลยี โดยเน้นการใช้เทคโนโลยีอย่างมีความรับผิดชอบผ่านกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น การทำงานกลุ่มออนไลน์และเกมเพื่อการศึกษา และ 5) การเข้าถึงสื่อดิจิทัลอย่างเหมาะสม โดยต้องมีการกำกับดูแลและส่งเสริมการใช้สื่อที่มีคุณภาพเพื่อป้องกันผลกระทบจากเนื้อหาหรือค่านิยมที่ไม่เหมาะสมซึ่งอาจนำไปสู่พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์

อรรถพล ผลประเสริฐ, เขาวฤทธิ์ เขาว์แสงรัตน์, ศุภวัฒน์ สุขะปรเมษฐ บทความวิชาการเรื่อง “การประยุกต์ใช้ทักษะดิจิทัลของบุคลากรสายสนับสนุนในสถาบันการศึกษา” ผลการศึกษา พบว่า องค์ประกอบของทักษะดิจิทัลที่สำคัญสำหรับการปฏิบัติงาน สามารถแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ประกอบด้วย ทักษะพื้นฐาน ทักษะทางเทคนิค และทักษะข้ามสายงาน เพื่อให้สามารถปรับตัวและพัฒนาไปพร้อมกับการเปลี่ยนแปลงในเทคโนโลยีและการทำงานในยุคดิจิทัล ซึ่งทักษะเหล่านี้สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานของบุคลากรสายสนับสนุนในสถาบันศึกษาครอบคลุม 7 ด้านสำคัญ ได้แก่ ด้านธุรการและสารบรรณ ด้านการวางแผนงาน และยุทธศาสตร์ ด้านบริหารงานบุคคล ด้านการคลังและการบริหารการเงิน ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ด้านการบริการนักศึกษา และด้านการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม ซึ่งได้พบองค์ความรู้ใหม่ คือ ทักษะดิจิทัลของบุคลากรสายสนับสนุนในสถาบันการศึกษา ประกอบด้วย 12 ทักษะ ได้แก่ ทักษะการเข้าใจ ทักษะการเข้าถึง ทักษะการใช้ ทักษะการสร้าง ทักษะการวิเคราะห์ ทักษะการจัดการ ทักษะการประยุกต์ใช้ ทักษะการสร้างสรรค์ ทักษะการสื่อสาร ทักษะการทำงานร่วมกัน ทักษะการปฏิบัติตามและใช้กฎหมายด้านดิจิทัล และทักษะความปลอดภัยทางดิจิทัล ซึ่งการประยุกต์ใช้ทักษะดิจิทัลเหล่านี้จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานและยกระดับการจัดการในสถาบันการศึกษาให้ตอบสนองต่อความท้าทายในยุคดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว อันจะทำให้สถาบันการศึกษาสามารถสร้างความสามารถในการแข่งขันในระดับสูงในวงการการศึกษาและพัฒนาไปในทิศทางที่ทันสมัยและยั่งยืน

ประวิทย์ ฤทธิบุญ, ปิยวดี มากพา บทความวิชาการเรื่อง “การเรียนรู้จากประสบการณ์: กระบวนการส่งเสริมและพัฒนาการเรียนรู้ทางด้านนาฏศิลป์โดยการลงมือปฏิบัติ” ผลการศึกษา พบว่า รูปแบบหนึ่งของการสร้างความรู้ใหม่จากชีวิต การทำงาน และการเรียนรู้ กระบวนการเรียนรู้ประกอบด้วยขั้นตอนต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ 1) การสร้างประสบการณ์ เป็นการกระตุ้นให้บุคคลได้เรียนรู้และรับประสบการณ์ที่เป็นรูปธรรม 2) การสังเกตอย่างไตร่ตรอง เป็นการเรียนรู้ที่ทำให้ผู้คนมองเห็นความแตกต่างในมุมมองอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์ แล้วไตร่ตรองแนวคิด 3) การสร้างแนวคิดเชิงนามธรรม เป็นการสรุปความรู้ผ่านการสังเกตและการไตร่ตรองโดยบูรณาการสิ่งที่รับรู้เข้ากับทฤษฎี ซึ่งสมเหตุสมผล 4) การลงมือทดลอง เป็นการนำหลักการสรุปไปประยุกต์ใช้กับสถานการณ์ใหม่

(รองศาสตราจารย์ ดร.อัศรเดช พรหมกำลป์)

บรรณาธิการวารสารวิจัยวิชาการ

สารบัญ

กองบรรณาธิการ	ก
คณะกรรมการกลั่นกรองบทความ	ข-จ
บทบรรณาธิการ	ฉ-ต

บทความวิจัย:

แนวทางการป้องกันและเฝ้าระวังการต่อต้านการทุจริตในภาครัฐ โดยเครือข่ายภาคประชาสังคม จังหวัดนครสวรรค์ : หนึ่งนภา ภัสสรดิolkเลศ, ไพศาล เครือแสง	1
การพัฒนาระบบวินิจฉัยมโนทัศน์ที่คลาดเคลื่อนทางคณิตศาสตร์ สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 : น้ำทิพย์ องอาจวานิชย์	21
การพัฒนาโรงเรียนทั้งระบบเพื่อส่งเสริมทักษะสมองสำหรับเด็กในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา : วงเดือน จันทรเทศ, พทยา แสงสว่าง, วาริรัตน์ แก้วอุไร, อนุชา กอนพ่วง	39
รูปแบบการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมแบบมีส่วนร่วมของชุมชนสะพานหิน จักรวรรดิสัมพันธ์ และการพัฒนาผู้ประกอบการรายย่อย : จิระวดี เตียประพงษ์, ณัฐปภัสร ฤทธิวัฒนาฉนิช, กิตติ ธารอดุมโชค	56
การพัฒนาทักษะการอ่านคำ เขียนคำ และการรู้เรื่องการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้รูปแบบสมองเป็นฐานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย อุทุมพร ขุนทุม, ดนิตา ดวงวิไล	75
การพัฒนาเครื่องมือวัดและเกณฑ์การประเมินสมรรถนะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการเรียนรู้แบบออนไลน์ของครูระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน : การประยุกต์ใช้การวิเคราะห์กลุ่มแฝง : มีณรัชฎ์ ทองช่วย, ณัฐกานต์ ประจัญบาน, ปกรณ์ ประจัญบาน	89
การพัฒนาหลักสูตรส่งเสริมสมรรถนะการตัดสินใจกีฬาบาสเกตบอลตามแนวคิดการสอนแบบเน้นประสบการณ์ : ชิตชนก ศรีสวัสดิ์, อาพัทธ์ เตียวตระกูล, ภูฟ้า เสวกพันธ์, อังคณา อ่อนธานี	106

รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา นครสวรรค์ ตามหลักกลไกฉันทธรรม 7 : รังสิวุฒิ พุ่มเกิด, วินัย ทองมัน, วรกฤต เกื้อนช้าง	120
การพัฒนารูปแบบการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมวิชาชีพพระยะสันแบบผสมผสาน ตามมาตรฐานอาชีพ : ธิติมา โรจน์วัชรากิบาล, พิสิฐ เมธากัทร, ไพโรจน์ สติรยากร	130
การพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการจัดการเรียนรู้ฐาน สมรรถนะเชิงรุก สู่การพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน : อาภากร สุโพธิ์, สุธรรม ธรรมทัศนานนท์	141
รูปแบบการพัฒนาภาวะผู้นำทางสิ่งแวดล้อมของผู้บริหารโรงเรียนสีเขียวสังกัด สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน : ณิชนันท์ คำนวนสินธุ์, ประจวบ ขวัญมัน, สุบัน พรเวียง	154
การศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนสำหรับรายวิชาที่เปิดสอน โดยหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาชีวเวชศาสตร์ (หลักสูตรนานาชาติ) ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล : วันวิสาข์ กลิ่นศรีสุข	170
โมเดลสมการโครงสร้างของปัจจัยความสำเร็จในการพัฒนาภาษาอังกฤษ สำหรับครู และบุคลากรทางการศึกษา ตามกรอบมาตรฐาน ความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR) ของสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 2 : รัตติยา เหนืออำนาจ, ญัฐพงษ์ อิ่มศิริบุญ, นวพล ชัยชนะ, อลิสรา คงปั่น, ญัฐกานต์ ประจัญบาน	182
การใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นกระบวนการคิดร่วมกับเรื่องสั้นภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านเชิงวิพากษ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียน สุโขทัยวิทยาคม จังหวัดสุโขทัย : จีระศักดิ์ กรงไกรจักร, สุดาภาญจน์ ปัทมดิลก	194

**องค์ประกอบพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์กรของครู สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี ระยอง**

: สมศักดิ์ พันธุ์สว่าง, อัครพงศ์ สุขมาตย์, จารุวรรณ พลอยดวงรัตน์ 207

**แนวทางการพัฒนาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต และปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาพุทธศาสนาและปรัชญา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย**

: กฤตสุชิน พลเสน, พระสุทธิสารเมธี, พระครูปลัดสุวัฒนวิสุทธิสาร 221
คุณ, บุญร่วม คำเมืองแสน, สันติราษฎร์ พวงมลิ

**รูปแบบการส่งเสริมการประกันคุณภาพภายในแนวใหม่ของสถานศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ในเขตภาคเหนือ**

: สุภัตสร บุญรอด, ภูมิพัฒน์ รักพรหมคง 236

**การศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการของชุมชนต่อการพัฒนาโมเดล SIA
อย่างมีส่วนร่วมในโครงการพัฒนาทางของหน่วยงานรัฐ: กรณีจังหวัดสุราษฎร์
ธานี**

: กนกกุล เพชรอุทัย, อับดุลเลาะ เจ๊ะหลง 250

**การพัฒนาความสามารถการเขียนเชิงสร้างสรรค์และการแก้ปัญหาอย่าง
สร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบปัญหา
เป็นฐานร่วมกับภาพการ์ตูน**

: ศิราภรณ์ บุตรอินทร์, ดนิตา ดวงวิไล 265

**นวัตกรรมการบริหารจัดการส่งเสริมความปลอดภัยในสถานศึกษา สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 3**

: อำนาจ เหลื่อน้อย 278

บทความวิชาการ:

**การบริหารสถานศึกษาในพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา สังกัดสำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน**

: นฤมล มณีแดง, สมใจ สืบเสาะ, วรรณรี ปานศิริ 289

การบริหารสถานศึกษาในยุคเปลี่ยนผ่าน

: ภาวิณี ร่มรวาย, สมใจ สืบเสาะ, สมชัย สิ้นแท้ 303

รูปแบบการบริหารโรงเรียนสาธิตในยุคการเปลี่ยนแปลงทางดิจิทัล

: พิชิต สุขสี, โกสม สายใจ, บุญศรี สมิ์ โตสัมพันธ์ 315

การพัฒนาทักษะทางอารมณ์และสังคมของนักเรียนประถมศึกษายุคดิจิทัล : ธาริณี ธารทอง, วีระวัฒน์ พัฒนกุลชัย, ทนง ทองภูเบศร์3	333
การประยุกต์ใช้ทักษะดิจิทัลของบุคลากรสายสนับสนุนในสถาบันการศึกษา : อรรถพล ผลประเสริฐ, เขาวฤทธิ์ เชาวน์แสงรัตน์, ศุภวัฒน์ สุขะปรเมษฐ	345
การเรียนรู้จากประสบการณ์: กระบวนการส่งเสริมและพัฒนการเรียนรู้ทางด้าน นาฏศิลป์โดยการลงมือปฏิบัติ : ประวิทย์ ฤทธิบุญ, ปิยวดี มากพา	359
ภาคผนวก	
ขั้นตอนการดำเนินงานวารสารวิจัยวิชาการ	374
แนวปฏิบัติในการเตรียมต้นฉบับบทความเพื่อลงตีพิมพ์	375
หนังสือขอส่งบทความเพื่อพิจารณาการตีพิมพ์ในวารสารวิจัยวิชาการ	394